

AV CRISTINA KARLSTAM

SOM I EN DANS

Närläsning av ett måleri.

Clara Gesang-Gottowt
Målningar
Kalejdoskop förlag

SÄLLAN ELLER ALDRIG har väl konstboken, denna rara ört i den svenska litteraturfloran, känts så välkommen och nödvändig som denna de stängda konstmuseernas och de uppskjutna konstutställningarnas tid.

En bred presentation av ett utvalt konstnärskap, en annorlunda utställning utan slutdatum, ett frosseri i ett attraktivt måleri, förmedlat i välgjorda reproduktioner. Bättre sysselsättning än några timmars umgänge med ett konstnärskap har jag svårt att tänka mig.

Det gäller förstås att det är en fullödig och kvalitativ produkt som kan ägnas många eftermiddagstimmar i läsfåtöljen hemmavid.

En sådan bok har förlaget Kalejdoskop denna gång levererat när man publicerat en bok om Stockholmsbördiga lundakonstnären **Clara Gesang-Gottowt**. Den nya solgula boken med den sakliga titeln *Målningar/Paintings* är ett utmärkt exempel på hur en välredigerad

konstbok bör se ut. Fokus är som sig bör lagt på det rikhaltiga bildmaterialet, ett förhållande som gör volymen till en riktig guldgruva för den som vill skaffa sig en bild av ett mycket personligt, självständigt brett och tydligt profilerat konstnärskap.

Ett drygt hundratal helsidesbilder av enskilda målningar i olja och akryl plus en ingående bildpresentation av konstnärens utställning *Atlanten* i Lunds domkyrka 2019 utgör den helt dominerande merparten av volymen. Som också innehåller konstnärens cv, fakta om utbildningen vid Kungl. konsthögskolan i Stockholm, separat- och grupputställningar, stipendier och representation i konstsamlingar. Med andra ord allt som måste finnas med i en konstbok som förtjänar att uppmärksammas.

Och så är det texten, i det här fallet en ovanligt lyhörd och inträngande närläsning av Clara Gesang-Gottowts måleri, signerad konstkritikern **Frans Josef Petersson**.

TEXTERNA I KONSTBÖCKER är ofta av mycket blandad karaktär och kvalitet. Inte sällan brukar skribenten i fråga ha följt en tydlig kronologi i presentationen av konstnärskapet. Frans Josef Petersson har gått annorlunda tillväga när han lagt örat tätt intill konstverkens klanger och harmonier, avlyssnat och inväntat nya insikter och avläst nyansförskjutningar och förändringar i bilderna. Det är ett lite ovanligt förhållningssätt som kräver skribentens mod att underkasta sig verken som ska beskrivas och analyseras. Hos Clara Gesang-Gottowt finns inget lättavläst narrativ. Hon har i stället haft modet att ge sig färgen i våld, litat på

dess bärighet och genom skrapningar och bearbetningar ur denna pålagda färg utvinna effekter som är lågmält poetiska. Och Frans Josef Petersson avlyssnar med största skärpa den konstnärliga process som lett fram till detta avskalade tunna frossande i färgens oinskränkta möjligheter, så som de framträder i målningarna.

Så här känsligt beskriver han konstnärens arbete med färgen:

”När en målning väl är färdig är det inte mycket material kvar på duken. Färglagren är tunna, ytterst tunna. Ändå är färgen aldrig uttunnad utan snarare laddad med djup och intensitet.”

Resultatet av denna konstnärens process med sitt material är ett måleri som är på en gång abstrakt och innerligt, men ändå alltid ett motiv. ”Claras målningar föreställer alltid något” menar han.

Jag bläddrar i boken igen och stannar vid bilderna och försöker se dem så som skribenten beskriver dem. Det blir en spännande upptäcktsfärd att ge sig in i konstverken med de ”glasögon” Petersson försett mig med.

Bokens essä innehåller även ett intressant resonemang om likheter och olikheter mellan Clara Gesang-Gottowts måleri och **Ivan Aguéllis** (hon fick 2019 Aguélistipendiet), vidare eventuella kopplingar till antroposofiskt måleri och Waldorfpedagogiken. Och skribenten avslutar sin välskrivna essä med att sammanfatta konstnärens relationer till historien och idéhistorien med följande formulering:

”I hennes måleri får olika tider samverka, avlösa varandra, föregripa och upplösa varandra som i en dans.” • *Cristina Karlstam*

Clara Gesang-Gottowt. "Öga", 2019.